

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 "

НЕДЕЉА 31. ОКТОБАР 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД БРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукониси не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

НАРЕДБА

С погледом на мењање стапова од 1. Новембра ов. год, Суд општине вар. Београда понавља своју наредбу АБр. 2807. од 22. октобра 1891. год. по којој је грађанство београдско дужно подносити пријаве за *Адресни биро*, који по њима даје обавештаја о сваком становнику или путнику, који се у Београду ма и један дан бавио.

По тој наредби, а на основу чл. 37. тачке 9. закона о општинама, §§ 326, 341 и 344 казненог закона и у смислу решења управе вар. Београда Бр. 13496 од 18 септембра 1891 год, суд ће овај бадрим оком пазити на тачно извршавање ове наредбе, те у случајима неизвршавања казни свакога, који тој наредби неће да се одазове.

Из наведених обзира суд општински сматра за потребно да поново изнесе прописе за пријављивање.

А. За домаћине. 1. Сваки домаћин (сопственик зграде) — домаћица (сопственица) — дужан је да поднесе пријаву за себе, своју жену и своју малолетну децу.

Ко то није до 20 новембра 1891. године учинио, било да је заборавио, било да се доцније одомаћио, ваља сад (1 новембра о. г) да учини.

2. Тако исто сваки домаћин подноси пријаву за сваког свога кираџију, који му верно саопштава све потребне податке о себи, својој жени и малолетним и несамоствалним члановима своје породице, које је он стално или привремено у своју кућу примио.

Б. Укућани. 3. Кираџија, који је примио некога у свој стан на дуже или краће време, дужан је пријавити га онако исто, као домаћин њега и његове задругаре.

В. Остали становници. 4. Онај, који стално или привремено станује или само преноћива у државној, општинској, црквеној или другој некој друштвеној или јавној згради, мора поднети пријаву за себе и своју породицу, као и за остале, које је у тај свој стан стално или привремено примио.

5. Сопственици или заступници сопстве превозних справа, штегова, сплавова купатила и т. д. (на Сави и Дунаву) морају пријаву поднети за она лица, која на истима станују или само преноћивају.

Г. Гостионичари. 6. Гостионичари, механџије и остали, који имају јавне радње, воде о странцима (путницима) прописну књигу и посебним пријавама јављају их дневно властима.

Д. Челад и пунолетници. 7 Сваки онај, који узима млађе за послугу, био он домаћин, укућанин, гостионичар или друге врсте становник, дужан је челад да пријави.

Тако исто трговац, занатлија и сви други, који има ученика, помоћника, радника, писара, књиговођу, наставника и друго лице као помоћ у својој радњи и задрузи, а код њега пробива, — дужан је то лице да пријави.

8. Пунолетне или самостално чланове породице засебном пријавом дужан је да пријави старешина задруге, односно онај, ко је власник куће или стана.

Е. Пријаве и пријављивање. 9. Пријаве су две: једна (уникат) подноси се, кад се усели у стан, гостионицу, зграду, превозну справу, а друга (дуликат) подноси се, кад се одсели или отпутује.

А за знак, да се она прва (уникат) поднела на време, власт удара свој жиг на дубликат, који остаје код онога, који је дужан тим дубликатом и одлазак односно одсељење тога лица јавити.

10. Пријаве се подnose кваргу (одежку) варошке управе, у којем је рејону зграда, у којој се живи, и то у року од 24 сата по доласку или досељењу, а тако по одласку и одсељењу.

11. Пријаве становника по приватним становима и чељади за послугу зову се грађанске — беле —; пријаве путника (странаца), гостионичке, плаве су; пријаве посредничких радња црвене су, а проститутских радња жуте су боје.

12. Пријаве морају тачно и у свима њиховим рубрикама да су попуњене.

13. Општампане пријаве могу се у свима продавницама дувана добити, две пријаве за 5 пара динарских, сем посредничких пријава, које посредници добијају у ово општинском статистичком одељењу.

Пријаве путника, гостионичке, увешће се од 1. Јануара 1894. год. нове, те се гостионичари (механџије) овим чине пажљивим, да се само до тог времена служе данашњим (старим) пријавама.

И државна и општинска власт пазити строго на извршење ових побројаних прописа, те ће ради тога чинити од времена на време прегледе, и у случајима противног поступања примениће наведене чланове казненог закона.

АБр. 6480 из Суда општине вароши Београда 29. Октобра 1893 год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

21 Октобра 1893 год.

LXXV РЕДОВНИ САСТАНАК

Преседавао преседник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Ник. Х. Поповић, Милут. Ј. Марковић, Филип Васљевић, Милош Трпковић, С. Ј. Азријел, Андрија Ј. Одовић, Илија Борђевић, Јован Буковић, Мих. М. Борђевић, Ст. Чађевић, Мат. Јовановић, Мил. Капетановић, Н. Вулкивић, В. М. Тодоровић, Др. Павло Поповић, поп Таса Капетан Спасић, М. Велизарић, К. Петровић Свет. П. Ристић, Др. Алкалај, Лазар Дашковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 17. Октобра 1893 г. и у одлуци КББр. 604 учињена је допуна, да се ова олакшица у наплаћивању више потрошене воде односи само на оне сопственике кућа, који се за ово нарочитом молбом обрате општинском суду и по којој молби суд донесе своје решење.

II.

Одборник г. Марко Велизарић као члан повереништва за преглед рачуна управе водовода предлаже, да исте рачуне документално прегледа општински рачуноиспитач као члан повереништва и да се умоли Главна Контрола, да и она пошаље свога рачуноиспитача, да са општинским рачуне прегледа а да остали повереници само се од времена на време уверавају о тачном вршењу овога посла, — пошто ће овај рад трајати два до три месеца те се не може захтевати да одборници ово врше.

По саслушању овога, одбор је решио, да се

рачуни управе водовода прегледају онако, како овај предлог гласи.

Да председник општине поднесе у идућој седници акта о избору повереништва, које има да контролише, да ли се зајам троши на законном одређене циљеве.

III

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 5917, 6325, последњег судије за вар. Београд АБр. 6290, врањског првостепеног суда АБр. 678, истражног судије за вар. Београд АБр. 6273, 6215, 6127, 5943, 6027, 5916, 6216, 6196, 6305, 6304, 6306, 6128, 5974, комисије за извиђање чиновничких криваца у окр. рудничком АБр. 6203, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су доброг владања и доброг имовног стања: Леон Папа учитељ, Сима Краиновић фијакериста, Алекса Савић трговац, Светлик Ранковић професор; да су доброг владања сиротног имовног стања: Љубомир Убавкић олд. Јанко Петровић чувар трошарински, Димитрије Сотировић златар, Јоца Брковић теестераш и његова жена Ангелина; да је Димитрије Ђорђевић кафеџ, доброг владања и доброг имовног стања да је Љубисаг-Љубомир Благојевић коцкар хрђавог владања и непознатог имовног стања, да су му непознати: Никола Јаћимовић сатлер, Радомир Костић скитница Босиљка и Јулка Костић сестре Радомирове, Мијајло Радовановић коцкар, Милош Прунић виноградија, Младен Деица Ђорђевић и Тока Ђорђевић таљигаши, Душан Поповић таљигаш, Франц Бибер фијакериста, Лазар Чунић без занимања, Стеван Јовановић опанчар Моша Бенвенисти ситничар, Хескија И Бенцијон биз. трговац, Дамњан Ракић слуга, Живко Радојковић камењар Василија Ђорђевић удова, Живота Миловановић бив. чиновник и Љубомир Нешковић бив. чиновник.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбу Данила Љубомира, Ангелине и Босиљке У. Романовић, којом моле за уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе СБр. 17000 одбор је изјавио мишљење, да се молиоцима може издати тражено уверење.

V.

Одборник г. Милан Капетановић предлаже, да се врачарско поље претвори у парк. Одбор од-

лучује, да се са решењем овог предлога причека, док не буде решено питање о војничким вежба. листима.

VI.

Одборско повереништво изабрано у седници одборској од 30. Септембра ов. године АБр. 5670, ради уређења велике пијаце подноси извештај о своме раду.

По прочитању тога извештаја одбор је решио, прима се к знању овај извештај стим, да се упути грађевинском одељењу, да оно изради предрачуни за извршење овога предлога а да се међутим месарски плацеви издаду под кирију под досадашњим погодбама

VII.

Председник износи одбору на мишљење молбу Јована С. Петковић земљодеца, којом моли за месно кафанско право

По прочитању те молбе и сprovedног писма управе вар. Београда АБр. 6296, одбор је изјавио мишљење, да се молиоцу не може дати месно кафанско право пошто у Београду има и сувише кафана и механа.

VIII.

На предлог суда општине београдске АБр. 6087, одбор је решио, одобрава се потребан кредит из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове за оправку оних зграда, у којима су до сада биле основне школе као и исправку оних, у које ће се уселити.

IX.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17088, држане 18. окт. 1893 год за давање под закуп наплаћивања таксе фијакерске, одбор је решио, да се наплата таксе фијакерске за паздућу 1894 год. уступи према прописаним погодбама Спири Јовановићу, олд. за четири хиљаде шест стотина и један динар годишње.

X.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 4767 држане 15. окт. 93, за набавку и постављање ивичног камена у Крунској улици, одбор је решио, да се набавка и постављање ивичног камена у Крунској улици уступи према прописаним погодбама Ристи Кретићу олд. по четири данара и педесет девет и по паре дин. од дужног метра.

XI.

По прочитању протокола лицитације ГБр.

4766 држане 15. октобра 93. за набавку плоча и изреду тротоара у једном делу Крунске улице одбор је решио, да се набавка плоча и израда тротоара у једном делу крунске улице уступи према прописаним погодбама Ри ти Кретићу по десет динара и четрдесет и девет и по паре дин. од квадратног метра.

XII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 16877, држане за набавку потребне количине мекња, на којој није било лицитаната, и по прочитању накнадних понуда Ђорђа Николића СБр. 16835, Михајла Ц Тодоровића СБр. 16834 и Живка Тодоровића СБр. 16773. одбор је решио, да се набавка потребне количине мекња за исхрану волова рабаџијских возова општине београдске уступи према прописаним погодбама Ђорђу Николићу као најнижем накнадном понуђачу за седам динара и деведесет пара дин. од сто килограма.

XIII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 16985, држане 13. окт. 1893. год. з издавање под кирију општ. дућана у улици Фишерској, на којој није било довољно лицитаната, одбор је решио, да се општински дућани у фишекцијској улици уступе за целу годину досадашњим закупцима према досадашњим погодбама и по досадањој цени са додатком повишице од двадесет и четири динара годишње за сваки дућан.

Ко од закупаца не пристане на ово решење да се његов дућан даде под закуп другоме лицитацијом.

XIV.

Председник износи одбору на решење молбу Милана Симића, управника трошарине варошке, којом моли, да му се уговор о службовању његовом продукци још за пет године од 1 јануара 1893 год.

По прочитању те молбе одбор је решио, да се уговор о службовању Милана Симића управника општине трошарине продукци још за пет година од првог јануара 1894 године под досадашњим погодбама.

XV.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 4414 з у свези са одборским решењем од 23. септ. 1893 год АБр. 5723 одбор је решио, да се ради просецања Симине улице експроприше две сто-

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У В Е З И

СА НАРОДНИХ СЕОБАМА У ТУЏИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. Агатовић и Ј. М. Спасић.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора намъ перестать быть умными чужимъ умомъ и славными чужою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

И он то и чини, игноришући потпуно његову вредност, а та је појава, у суштини националних осећаја и по-

литичке свести наших ондашњих предака, врло карактеристична и похвална. С тога искрено вели брат Хрват: „Ну ми то можемо протумачити из велике боли, коју је морало осетити срце свакога Србина, на нашим (хрватским) и угарским странама, када је деспотство и онакво, какво је било, подељено човеку, који није био од обитељи српске дачим су занемарени мужеве српскога рода, којих се име на широко и на далеко славило с особита јунаштва, као на пр. Јакшићи и други“

Јован Периславић, као српски деспот, нигде се не помиње као учесник у каквом рату с Турцима, да је под собом имао српску војску, како би му и дошло као српском деспоту. О њему и о његовом политичком раду само се толико зна, да је био један од најимућнијих плекића у мађарској, и да је морао држати један бондеријум војске од 1000 коњаника, за одбрану краљевства, зашта је пак добивао плату из касе државне⁽¹⁾ Али се не помиње, да је дуго на својој глави носио деспотски венац. Године 1506. и 1508. налазимо само његово име забележено на важним државним ак-тима, и то поред имена осталих магната мађарских. „А када је доцније Владислав крунисан, запала је деспота Јована част, да носи пред краљем једну од оних застава, које се при таквим свечаностима развијају.“ Последњи пут спомиње се око 1510—1511. г. када је као присталица Владислављев, радио највећма, да се Далмација отргне из руку Млечана и присаједини угарској круни⁽²⁾ После тога доба о њему се потпуно губи спомен, и српски деспотски престо опет оста празан, а деспотица Јелена — по мишљењу Месићевом — поново је остала удовицом.Стојачковић и Витковић, а по њима Пико, узимају, да је Стефан Штиљано вић наследио деспотство, но то би могло бити тек после Јована Бериславића. Али знајући прву двојицу писаца као непоздане не можемо пристати уз њих, да је Стефан донета био деспот српски и ако то чак и његов животописац потврђује речима: „ведарасте при државних тогда српских деспот и добре и угодно послужив владики (деспоту Јовану својему) прилет от нлого достојание“⁽²⁾ — већ је био виђенији Србин у оно време, када

(1) Rad југосл. акад. књ. VIII. стр. 81-82.

(2) Летопис М. Српске књ. 117 стр. 118.

(1) Rad југосл. акад. књ. VIII. стр. 79.

тине деведесет и два квадратна метра и два десет осам квадратних сантиметара од имања Костантиновића, према поднетом плану и нацрту.

LXXVII. ВАНРЕДНИ САСТАНАЈ

25. Октобра 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били су: г. г. Н. Х. Поповић, П. Ђорђевић, М. Јанковић, С. Вељановић, К. Б. Михајловић, М. М. Ђорђевић, Н. Вуковић, Ф. Васиљевић, С. Ј. Азријел, М. Ј. Марковић, В. Димитријевић, М. Капетановић, Р. Драговић, М. О. Петровић, М. Велизарић, Л. П. Дашковић, Мих. П. Бончић, др. М. Т. Деко, др. Алкалај.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 21. Октобра 1893. год. и учињене су ове измене и допуне; у одлуци КЊБр. 613, да су Моша Бенвенисти и Хескија И. Бенцион доброг владања и сиротног имовног стања; у одлуци КЊБр. 616, да се у касапницама с доње стране на Великој пијаци може продавати само говеђе месо а у онима с горње стране само свињско; у одлуци КЊБр. 625, да се експропише од имања Костантиновића само онолико, колико ће потребно бити да се откопа на да вода правилно отиче.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, АБр. 6386, 6387, 6388, и 6385 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му непознати: Јосиф Варга, момак берберски, и Витомир Баранац келнер; да су Јелица жена Љубисава Лишанина кафеџ. оvd. и њена кћи Бисенија Гавриловић и Илија Глишић магација доброг владања и средњег имовног стања.

III.

По прочивању молбе Милана и Константина Јечменића ученика којом траже уверење о сиротном стању, одбор је изјавио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању молаца, па тек онда, да им изда тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Ђорђа Ж. Нешића главног општинског благајника одбор је решио, да се о службовању молаца Нешића закључи уговор на три године под погодбама, које су досад вределе за главног благајника.

V.

Председник износи одбору на решење молбу Ђорђа Аћимовића и осталих гређана савског краја, којом моле, да се у њиховој средини отвори још једна апотека.

По прочитању те молбе АБр 6263, одбор је решио, да се ова молба упути г. министру унутр. дела односно санитарском савету с тим, да одбор општински није противан отварању ове апотеке.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17.311 држане 21 Октобра ов. год. за давање под закуп дућана на Зеленом Венцу, одбор је после поименичног гласања са девет гласова против осам (двојица нису гласали) решио, да се ова лицитација одбаца. Да се за ове дућане наплаћује дневна кирија од једног динара од оних лица, која у њима свој еснап продају. Ова дневна кирија за дућане по ћошквима да буде један и по динар.

Да председник општине поднесе извештај о престанку уговора са закупцем зеленог венца.

VII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17.322 држане 22. Октобра ов. године за набавку потребне количине дрва за огрев, на којој није било ни једног лицитанта, одбор је решио, овлашћује се председник општине, да са Алексом Поповићем из Голупца дефинитивно закључи погодбу о набавци букових дрва, за половину оне количине, која је потребна за огрев суда и његових одељака, а да међутим грађевинско одељење поднесе предрачун за намештање фуруна за грејање са каменом угљем.

VIII.

Одборник г Раденко Драговић предлаже, да се прикупљање општинских прихода од мерине од тргова од аренде кесапске и трошарине да под закуп, те да се на тај начин избегну велики трошкови око прикупљања ових прихода.

По саслушању овога одбор је одлучио да овај предлог проуче г. г. Раденко Драговић, Ник. Х. Поповић, Мих. П. Бончић, Милутин Ј. Марковић и др. Алкалај, па поднесу одбору своје мишљење на решење.

IX.

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво изабрало у седници одборској од

23. Септембра 1893. год. АБр, 5725, ради састава пројекта буџета општинског за идућу 1894. годину, — довршило свој посао и подноси одбору пројект буџета на решење.

По прочитању поднетог пројекта који је у начелу примљен, и по претресу сваке тачке по особ, одбор је решио, да се у буџету за 1894-ту годину предвиде ови приходи*).

X.

На предлог одборника г. Николе Вулковића, одбор је одлучио, да председник општине у једној од идућих седница изнесе на решење одбору, да ли да општина купи и колико удеоница српског паробродског друштва.

LXXVIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАЈ

27. Октобра 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Ник. Х. Поповић, В. М. Тодоровић, Илиј Ђорђевић, Мих. М. Ђорђевић, Андреја Ј. Одовић, Милутин Ј. Марковић, Р. Драговић, Мијајло Јанковић, Филип Васиљевић, Н. Вуковић, Милош Триповић, К. Б. Михајловић, Сол. Ј. Азријел, Милан М. Ђорић, М. О. Петровић, Мих. П. Бончић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25 Октобра ов. године и учињене су ове измене и допуне: у одлуци КЊБр. 626, да се у месарницама с горње стране на вел. пијаци може продавати поред свињског меса још и јагњеће и телеће а овчје у говеђим месар. У одлуци КЊБр. 632, да председник општине може ступити у погодбу за набавку дрва и са другим продавцима ако не успе, да закључи погодбу са Алексом Поповићем из Голупца.

II.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби одбор је изјавио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању Јована Марковића техничара па тек онда да му изда тражено уверење, да се Зорки Ст. Симићевој може дати тражено уверење и да суд на основу сведочења потписаних грађана изда тражено уверење Ђорђу Радовићу.

III.

Председник износи одбору на решење изве-

*) Буџет ће се целокупан објавити у засебној књизи. Ур.

Срби не пристајаху уз деспота из *туђег* племена, кога им беше наменуо краљ мађарски. Да то тврдимо, дају нам повода Бранковић, Рајић, Енгел⁽¹⁾ — писци доста поуздани — који нигде не спомињу Штиљановића као српског деспота. Бранковић и ако се стара, да одржи у својој хроници непрекидност лозе Бранковића ни речи не казује о њему — као пријемнику деспота Јована.

Штиљановићев биограф овако описује време, беху презрели Берислављевића и тражаху *свога* човека, око кога би се скупљали. „Тогда же зјело лјутеи брани належешчи на земљу србскују и мнит ми се без мало все иленјуише (Турци)“ Тада „*Стефан храбрестоује много и противе се тем (Турцима) .. и зјело бојаху се (Турци) несмејуше ни приближити се к' нему*“ Но кад Турци стану јаче наваљивати, те становници не могаху „*ни сејанија посејати ни паки жетви пожеги*“ и велика оскудица наступи Штиљановић остави Срем и оде краљу угарском који му даде „*села множима и гради велики*“ ради познате храбрости његове. Стојачковић вели да му је краљ тада дао Шиклуш и Барању⁽²⁾

— Ту су се Срби скупљали више око њега, него око правога деспота и признавајући му титулу кнеза хумског придавали су му и значај деспота, и ако је краљ другог обдарио том титулом. Околности заиста потпуно објашњавају ову поставку, и само као таквог човека, са таким великим поверењем и уважањем, код својих сундљеника, могао је на послетку краљ Владислав одликовати га титулом свога племића, или војводе каквог, и обдарити га и добрима, само да помоћу њега задобије чврсто уза се српски народ, који је у последње време према њему био јако неповерљив. И врло лако, да је ова околност, а и доцније политичка радња Штиљановићева за коју се зна — дала повода Србима, да га још већма поштују и сматрају као свог деспота, и ако он није имао права на то звање. Према овоме, нису ли зар поменути историци моли из ових околности да испреду своју поставку о фактичком деспотовању Штиљановићеву?

Улога политичкога живота Штиљановићева у Барјањи постала је живља и значајнија, нарочито после нестанка са деспотства Јована Бериславића. Јер је сада Штиљановић био готово једини међу угарским србима, на кога су Срби могли

уширати своје жељне погледе за остварење својих идеала. А зацело је да је и сама личност његова и његов рад на народној ствари потпуно оправдавао толико поверење народно. Зато сведочи и ниже наведенни факат.

Године 1514, побуне се мађарски сељаци против племства. И под вођством простака *Ђорђа Доже*, тај устанак узме толикога маха, да се и сам краљ побојао од силних сељачких коса, вила, и рогуља, које онако немилостиво рушаху и обраху имаовину племићску. Али се опет нађе један силни племић који оружаном руком савлада устанике, љуто казни вођу њиховога, и спасе свој сталеж од коначне погибије. Срби угарски нису остали равнодушни према овом праведном покрету народа мађарског. Јер колико је год мађарским сељацима био тежак јарам племићски, толико је више Србима био тежи јарам *целокушног* народа мађарског, који га је спутавао у кврге, уништавајући му својим законским одредбама и последњу сенку слободе права човечанских. Овог пута беше му пала згодна прилика, да поврати своју отету политичку слободу. Знао је, да је његова снага драгоцене и једној и другој страни, и он бира, која је страна у изгледу, да

(1) Allog Welthistorie, В. III одсек gesch o. Servien, S. 455. — Ист. Срб. итд св. III. стр. 358—359.

(2) Черте итд. стр. 12.

штај комисије, изабрате у седници одборској од 17. Октобра ов. године АБр 6248 за преглед локомотива купљених од Милорада Карамарковића и извештај повереништва за одбирање и процену жељезничког материјала купљеног од Милорада Карамарковића.

По прочитању тих извештаја ГБр, 4963, и ГБр. 2393, одбор је решио, да се оба ова извештаја у свему приме и по њима поступи.

IV

Председник саопштава одбору, да управа вар. Београда актом својим АБр 6263 и по трећи пут позива општину, да школу топчидерску из досадање зграде исеци или да у истој згради сав малтер скипе и наново је омалтерише, те да тиме обезбеди здравље школске деце.

По саслушању овога одбор је одлучио, да господа варошки физикус, шеф општинских лекара и одборници Саламон Ј. Азријел и Илија Ђорђевић прегледају ову зграду и даду своје мишљење, да ли је та зграда доиста тако заражена, да се школа мора оданде селити или да се поменуте исправке морају извршити.

V.

Продужен је претрес пројекта буџета за 1894 годину и по претресу сваке тачке по особ, од бор је решио, да се у буџету за 1894 годину предвиде још и ови приходи*)

LXXIX РЕДОВНИ САСТАНАК
28. Октобра 1893. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић од одборника били су г. г. Р. Драговић, А. Ј. Одавић, С. Ј. Азријел, М. М. Ђорђевић, М. Велизарић, К. Б. Михајловић, др. М. Т. Леко, М. П. Вончић, Јов. Ђуровић, С. Вељановић, М. Јанковић, М. Ђорђевић, М. Ј. Марковић, М. Триковић, Л. П. Дашковић, С. Чађевић, др. Алкалај, М. Канетановић, Св. П. Ристић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Октобра 1893. год и примљен је без икаквих измена.

II.

Продужен је појединачни претрес пројекта буџета за 1894-ту годину и по прочитању сваке

*) Буџет ће се целокупан објавити у засебној књизи. Ур.

буде победилаоц, па да уз њу пристане, под условом да добије своја изгубљена политичка права на слободан развитак српске деспотовине у српском духу. Онај нама већ познати, поп Ђорђе Сремац,⁽¹⁾ изриком спомиње, да су неки Срби пристали уза Запољу, па додаје причу о неком јунаку српском *Радосаву*: „Између крсташа беше један Рац, војник, и тај се одмах с рацком својом четом придружи војводи срдељском (Јов. Затољи). И овај Радосав изиђе на мејдан противу Ђорђа Доже, који видећи неверног Раца, гневом распаљен, заповеди одмах да му се коњ доведе, а већ их је имао седамдесет и два, и брзо уседне на њега и коњем у рукама завила и удари на Радосава, и одмах га баци на земљу и осече му главу.“ А по Витковићу⁽²⁾ и други мађарски историци веле за Србе, да су „неки пристали уз краља, а други ишли су на то, да се оцеше од круне св. Стевана, и да се прогласе за независне. На челу побуњеника (српских) стајаше Штиљановић“ — Једва да нам треба наводити и других доказа у потврду јасности узвишених мисли српскога народа

(1) Летопис М. С. за 1858. г. ч. II. стр. 24—25.

(2) Гласник срп. уч. др. књ. 67. стр. XXXI.

тачке по особ одбор је решио, да се и ови расходи предвиде у буџету за 1894-ту годину *)

III

Приликом решавања о буџетским партијама за одељке општинске, више је њих одборника изјавило жељу, да се одељци укину а на место њихово да се установи још једно одељење за суђење.

Услед овога одбор је одлучио, да питање о укидању одељака општинских проучи одборско повереништво и поднесе своје мишљење одбору на решење.

Овоме повереништву да су чланови г. г. Милутин Ј. Марковић, Марко Велизарић, др. Давид Алкалај одборници.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Личне вести. — Г. Андреја Ј. Одавић, трговац оvd. и одборник општине београдске венчао се је прошле недеље са госпођицом Леопором Ђерком г. Јована Милановића, начелника министарства у пензији.

Нека им Бог да среће у заједничком животу.

Исправка. У прошлом броју општинских новина непажњом слагача потграла се је погрешка у томе, што је прва половина извода из стенографских бележака одборског састанка од 7. августа о. г. штампана после друге половине истог састанка.

О београдској води. У недељу 7. Новембра 1893. г. у 3 часа после подне држаће у сали велике школе г. Др Марко Т. Леко јавно предавање с'експериментима о води у новом београдском водоводу.

Псле предавања објашњаваће се и ова питања о каквој води у новом водоводу, која би се од стране присутних повренула.

Улаз 50 пара дин у корист друштва за уређење и унапређење дунавског и варошког краја.

*) Буџет ће се целокупан објавити у засебним књижицама. Ур.

у оно доба, и о положају, који је Штиљановић заузимао у том народу.

Пошто је угушен устанак сељачки, рачуме се, да је и ово племенито и узвишено предузеће српскога народа пропало, и он је опет морао сагнути главу под тиранством незахвалнога и охолога племства мађарског. Природно је надати се, да осветољубиви мађари неће оставити некажњена ни Штиљановића, због смелости његове, да ради што на корист свога народа. И он је заиста за свој патриотизам и родољубље платио главом. Новембра месеца, г. 1515. њега на тајанствени начин нестаје са светске позорнице. Витковић, по мађарским историцима, помиње да је београдски бан Ибро Терек дозвоа Штиљановића на превару у Београд, и ту га на четири дела рашчерећио.⁽¹⁾ И узрок толиког гнева Ибровог на Штиљановића, који наводи Витковић, веома је слаб за веровање у истинитост његову. И много је вероватније, да је Штиљановићу насилно одузет живот из освете, што се усуђивао радити у корист свога народа, и из политичких разлога угарске краљевине, што би живот тога човека био вазда вечита

(1) Гласник срп. уч. др. књ. 67. стр. XXXI.

Улазнице могу се добити код државнога благајника г. Владислава М. Ђорђевића, бакал., у књижарама г. г. Јоксимовића и Пурћа и у трговини г. г. Јевге Павловића и Комп.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ

У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 17. Окт. до 21. Окт. 1893. год. доштовало 1194. одштовало 812. Од којих су:

а.) Пола: мушког 1141, женског 53.

б.) Вероисповести: православне 1038, католичке и протестан. 112, мојсијевске 23, мухамеданске 21, свега 1194.

в.) Постојбина: Србија 904, Аустро-Угарска 128, Босна и Херцеговина 11, Црна Гора 16, Грчка — Турска 76, Бугарска 10, Румунија 7, Русија — Германија 6, Франц. 3, Италија 30, остале државе 3.

г.) Запимање путника: Тежаци и економи 46, Знаглице 152, Трговци 508, индустријалци — шпекуланти и предузимачи 17, Гостионичари 33, Интелигенција (војска) 131, ђаци 45, раденици и помоћници 71, Пиљари и бозације 19 падничари и слуге 64.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 24. Октобра 1893. год.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Састанак држан 22. Августа 1893. год.

(извод из стеногр. бележака)

Председник. — Отвара седницу одборску.

Секретар прочита записник прошлог састанка који се прима,

Председник — Изјављује, да је на реду да се реши питање о месту, на коме да се подигне зграда за основну школу у Пализули. Набраја

сметња намерама владе мађарске, да што више дезорганише и угуши снагу народа српског. Наши историци не спомињу начин смрти Штиљановићеве; али по оној симпатији народа према њему, да га је чак и за свеца свога прогласио, и што му смртни остаци њи данас почивају у шишатовачком манастиру, мислимо: да је сва та толика посмртна почаст његових земљака *захвалност за његов рад на корист Српства, а и утеха за његову преремину насилну смрт.* — Да се окренемо сада ратној струји, у којој и поред свега овог кињења и мрцварења од стране Мађара, витешки српски народ у Угарској показа свој стари српски дух и карактер.

Ма колико, да је болесно стање угарске краљевине почетком XVI. ст. давало прилике Турцима да понове своје плачкашке походе у њене равнице, ипак су банатски и сремски предели били у то доба на миру, што Селин I. вођаше тада крваве ратове у Азији, па жељаше са хришћанима да живи у миру.⁽¹⁾ Али ако су Турци мировали, нису мировали Срби из тих панонских долина, желећи да се том згодном приликом освете својим непријатељима за оне покре које у хриш-

(1) Jonquières: Hist. de l'emp. ottom. p. 202—204.

понуђе за откуп плацева за ову цел на изјављује, да комисија није ценила понуде остављајући да то одбор учини.

У даљем свом говору наводи, да је и раније у одбору било говора, да се школа за Палилулу подигне на месту званом „Палилулски трг“ на мисли, да би то најбоље било, пошто је то најзгодније место по своме положају а и зато што је општински, те не би морала општина и за место трошити.

Илија Борђевић. — Противан је да се зида школа на палилулском тргу, него тражи да се за ову цел купи плац у Ратарској улици о коме и понуда постоји, У подужем говору брани ово своје гледиште наводећи разлоге против мишљења председника.

Мијајло Борђевић је такође противан да се зида школа на тргу, пошто то место није у средини Палилуле, пошто је близу болнице а и што је велика комуникација.

Милан Борђевић. — Слаже се с разлозима Мил. Борђевића и тврди да је понуђени плац у Ратарској улици на средо-краћи палилуле.

Милан Кацетановић. — Брани предлог председника са разлозима: што је палилулски трг простран, те се може подићи угледна зграда са парком, која ће красити тај крај, што се неби морала издати ни једна пара за место, и напоследку, одговарајући онима, што тврде, да није на средокраћи, вели, да се за палилулски крај морају зидати две школе; од којих једна да буде на тргу а друга негде близу тркалишта, те да према томе, отпада тај разлог против предлога председникова.

Љуба Јовановић — је мишљена, да се купи плац онај у ратарској улици, ако има новаца, у противном, да се гради школа на тргу.

Гавра Бркић — И ако признаје, да је општина данас оскудна у новцу ипак је за то, да се купи плац у ратарској улици, пошто ће се временом морати отворити пијаца за палилулу на палилулском тргу.

Бока Новаковић — изјављује, да по самом закону се не може градити школа на месту у ратарској улици, пошто је баш поред њега кафана.

Председник — напомиње одбору, да ће много времена требати док се плац откупи, јер нити је

погодба свршена нити има готовог новца за исплату, а међутим је ствар хитна, како би е што пре спасла многа деца, која се морају због школовања задржати у којекакве кућерке, где су се врло често разбољевала, а многа и главом платила.

Ако се, вели усвоји његов предлог, много пре ће бити подигнута школа него иначе, и мисли, да је прека потреба да се она подигне што скорије, а држи да је то и жеља свију одборника.

Михајло Бончић — Понавља навод Ђ. С. Новаковића, да ни држава неће одобрити да се школа подигне у ратарској улици, јер би била поред кафане, па с тога пристаје, да се подигне на палилулском тргу.

После још неких објашњења међу одборницима би ова ствар гласањем поименичним решена тако, да се за школу палилулску не купује плац, но да се школа подигне на палилулском тргу.

Др. Марко Лeko — наводи, да би општина београдска, поред до сада предузетих мера за сузбијање колере која је на прагу, требала да препоручи грађанству да за пиће употребљује искључиво воду из новог београдског водовода, за друге потребе из старог а речну воду да никако не употребљује, пошто је хемијским анализама, што се непрестано врше, доказано, да је вода из новог водовода најчистија и најздравија од осталих звеју а међутим зна се да у варошима где се шкољива вода пије, тамо заразне болести много јаче бесне, тамо се куд и камо више распрострају.

Љуба Јовановић — слаже се с предлогом др. Лeko и ишти допуњује овим: Треба да општина учини од своје стране да се грађанство наврати да пије само воду из новог водовода а не и из старих, а то мисли да ће се постићи, ако им се изиђе свака сумња о доброту и чистоти те воде, ако се она анализује, као што се то ради по другим варошима и резултат тог анализења предаје путем штампе јавности.

Марко Лeko — Изјављује да је ова допуна врло умесна, али сумња да ће се њоме постићи оно што г. Љуба жели. Састав воде врло добро је познат људима који разумеју анализе воде јер је општина издала о томе читаве књиге.

А остали грађани, који не умеју да цене воду

према резултату хемијске анализе, и даље ће се поводити за новинарске нападе на воду и водовод.

С тога мисли, да на ове нападе не би требало обраћати пажње све докле, докле какво стручно лице не изиђе да каже да београдска вода не ваља. У осталом аналисе воде могу се објављивати у општ. новинама.

— Усљед овог предлога г. др. М. Т. Лeko повео се говор и о нужним мерама за прехрану од колере, које треба општина да предузме, и после краћег незнатног објашњавања о овоме, одборници се разишли не донев решење о Лekoвом предлогу.

Састанак држан 26. Августа 1893. год.

Председник — Пошто има довољан број одборника отвара седницу и моли да се саслуша записник прошлог састанка.

Секретар прочита записник који се усваја.

Марко Лeko. — Изјављује да је проучио позив пољопривредног друштва у Бечу, којим оно позива општину београдску да учествује на интернационалној изложби, коју то друштво приређује у Бечу, а на којој ће се изложити јела, пића и друге ствари за живот, за тим разне установе, као саобраћајна ерестава, витештва итд.

У томе позиву позива се председник београд-општине, да се прими да буде члан почасни одбора. Поред тога моли се одбор општ. београдске да реши, да се приликом те изложбе пошљу тамо планови од свију важнијих наших санитетских усанава као: водовода, канализације, планови школа, болница, за тим институције за испитивање викуталија, и у опште све модерније установе, дакле да им се пошљу од тога планови модели и извештаји. У исто доба ставља тај одбор општине београдској бесплатно место на изложби, и обећава да ће се још многе олакшице учинити, и да ће са 50 од сто бити јевтинији подвоз тих ствари на железници. За тим има детаљни план изложбе како ће се приредити. Изложба ће бити на пролеће и трајаће од 20 Априла до 10 Јула,

Према овоме мишљења је да би требало да се општина одазове томе позиву, јер и ово мало

ћанским земљама чињаху у то доба босански Турци. С тога се и ердељски војвода, *Јован Забола*, жељан ратне славе стави на чело тако расположених ратника српских и мађарских, и усуди се прећи Дунав код Београда, у намери да напада турске градове. Тада се на овој нашој плавој Авали уздизаше високо тврти град *Јрнов* — развалине му се и данас виде, — који Турци зваху својим језиком *Хавила*. Њега су подигли били Срби још много раније. Као предетражу Београда. За време деспотовања Ђ. Смедеревца, морали су га г. 1455. уступити Турцима, јер кад одмах 1456. г. Мађари код Београда разбише султана, он се прво склони у њ. И у ово доба, кад Запоља на њ' полази, Турци су у њему држали јаку посаду своју, која би бодрим оком држала Београд у шаху, и згодном приликом, како су у опште Мађари немарни и непажљиви при чувању градова, напасти га и заузети.⁽¹⁾ Отуда се дају разумети узроци оних врло честих турских напада и опсађивања београдскога града, нарочито у другој по-

ловини XV. столећа. Без сумње, де су жрновски Турци и сада (г. 1515) опет спремали какав напад на слабо заштићени Београд, те је Запољина нападање *прво* на Жрнов потпуно разумљиво.

Са 10 000 коњаника и мноштвом пешака поче се опсада, која је ишла врло споро и тешко, јер Турци храбро брањаху свој град, уступајући само стопу по стопу. Али је Запоља ипак постигао мало успеха, задобивши прва платна градска, у која одмах довуче сав спремиљени материјал за стално опседање и бомбардовање. Притесњивши град још јаче, позове опсаду на предају, али она у први мах одби позив. Опсада се и даље настави, и Турци већ беху у очајању, да попусте јачој сили, кад на један пут дознаде, преко тајних весника, смедеревски *Бали-бег*, за опасност Жрнова, слутећи каква ће опасност и његовом граду загорити поеле, ако допусти да га Мађари заузму. Немајући при себи довољно војске, којом би опсађеницима жрновским могао притећи брзо у помоћ, употреби лукавство. Силом натера многе околне *српске становнике* (certos ex Thracibus graeci ritus homines subornat) да му дођу ради извеснога кулука, па их онда одмах, претећи им грозном казном, ако

се буду одупирали — поведе против српских и мађарских ратника Запољиних. Преко тајних агената пусти глас у Запољину војску да се он креће с великом силом опсађенима у помоћ, надајући се, да ће се од тога Хришћани заплашити и одетупити. У нади се занета није преварио, јер када чуше такав немно глас мађарске војсковође, неки — међу њима и Запоља — саветоваху одступање. Али храбри *Михајло Паксије* (Paxius) не хоћаше на се навући срамну мрљу плашљивца, и примора и остале, да остану на месту, и да храбро дочекају Бали-бега па ма колика његова сила била.

Усиљеним маршењима, све ноћу ходећи, да неби дневна светлост открила његову слабу снагу, дође Бали-бег под Жрнов, где нађе непријатеља спремна за бој. У густим луговима предани један дан, да одмори мало заморену војску, па чим наступи ноћ, даде свима војницима запаљене буктиње, да тиме непријатељу очитује представити тобоже огромну своју војску.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

(1) Наша народна поезија овога доба много пева о неком турском команданту Порчи од Авале, који је, без сумње, својим дугим заповедањем у граду Жрнову остао у дубокој усмени код нашега народа.

што је у томе погледу постигла, није за багателисање.

Стеван Чађевић говори у прилог учествовања општине београдске на овој изложби јер држи да би се тиме користила поправком онога што код ње не ваља. Осим тога општина би имала прилике, да се препоручи страноме свету.

Мика Банковић. — Противан је овоме стога што су све наше установе, које би требало изложити, тек у зачетку,

Одбор је усвојио мишљење г. Банковића и решио, да се не учествује за сада у овој изложби.

После овога председник узео реч: Ви знате да је наша општина до сада преко својих служитеља узимала мртваче на гробље и за то наплаћивала извесну таксу, ви знате да су приватни тражили да ту дужност врше и равно за извесну накнаду општини. И прошле зиме било је допуштено извесним грађанима да могу ово практиковати, али кад смо ми понова дошли, ми смо се жалили против тога и тим је људима обављање тог посла забрањено. Општина сада држи доста возова за тај посао, а међутим опет су се извесни грађани обратили општини и молбили је, да им уступи то право, а они да општини за то даду извесан прилог па да се она о томе више ништа не стара. (Чује се: то ни пошто не треба допустити.)

Ја сам о овом питању доста размисљао и био сам образовао нарочиту комисију да и ова то питање проучи и ми смо нашли да се може начелно уступити ово право појединим грађанима, наравно за извесну накнаду, али нико да се ово право уступи испод руке већ путем стечаја. На тај начин општина би ослободила доста својих возова, које би могла на други рад употребити. А ствар би се та могла регулисати тако, да сваки онај који буде тражио мртвачка кола мора се најпре пријавити општини, па да од ње добије упутнице на тога и тога (коме се већ буде то право уступило) па да може добити кола, и да тада тај закупац мора дати кола, а не да пустимо грађане да они сами иду и моле те закупце.

Мика Банковић. — Предлаже, да се преко овог питања пређе на дневни ред.

Стеван Чађевић. — Наводи, да би општина имала са овим закупцима исте такве неприлике као и са ђубретарима, с тога је за то да ово право одвожења мртваца остане а од сада само у рукама општине нарочито још и са тога, што је само општина у стању да испуњава при овом послу све прописе санитетске. Чује се: нипошто уступати.

Пошто је овај предлог председников одбијен, и пошто су извесне лицитације одобрене, неке молбе претресане и по истима решења донета, седница буде закључена.

У свима књижама може се добити нова књига

НА ЗЕМЉИ И ПОД ЗЕМЉОМ

ПРИЧЕ СВЕТСКОГА ПУТНИКА

НАПИСАО

В. ГАЛУЗЈЕЈЕВ

ПРЕВЕО

Ј. КАРА-МАТИЋ

У Кајени — Игра по цени живота —
Три године међу Патагонцима — Са 7 сл.
у боји — Цена 60 пр. дин.

Београд. Књижара В. Валожића.

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској кланици и отуд добивени приход, у год. 1892.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						УКУПНО	
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	АРЕНДА		Такса кланична		Такса лекарска		ДИНАРА	ПР.
					ДИНАРА	ПР.	ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.		
Јануар	1863	133402	116	61	13633	20	780	60	204	—	14617	80
Фебруар	1625	110444	74	44	11236	40	673	60	174	30	11910	—
Март	1120	82684	17	14	8316	40	454	20	115	10	8885	70
Април	713	59305	5	4	5944	50	287	—	72	20	6303	70
Мај	809	63119	1	5	6318	90	324	80	81	50	6725	20
Јуни	680	57339	—	3	5736	90	272	60	68	30	6077	80
Јули	856	69301	11	4	6956	10	345	40	87	10	7388	60
Август	877	76985	33	21	7785	50	361	60	93	10	8240	20
Септембар	1049	86523	53	58	8816	30	441	80	116	—	9374	10
Свега	9592	739102	310	214	74744	20	3941	60	1011	60	79523	10

ПРЕГЛЕД

Заклате стоке на општинској свињској кланици и отуд добивени приход, у год. 1893.

Месеци	СВИЊЕ НА МЕРУ		ПРАСАД		ПРИХОД						УКУПНО	
	КОМАДА	КИЛА	до 20 кгр.	до 10 кгр.	АРЕНДА		Такса кланична		Такса лекарска		ДИНАРА	ПР.
					ДИНАРА	ПР.	ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.		
Јануар	2366	123539	146	114	12759	90	998	40	262	60	14020	90
Фебруар	1415	87601	21	16	8818	10	573	40	145	20	9536	70
Март	1453	92113	21	18	9271	30	589	—	149	20	10009	50
Април	890	66159	3	12	6633	90	359	—	90	50	7083	40
Мај	858	67119	2	14	6729	90	346	40	87	40	7163	70
Јуни	866	72214	—	11	7232	40	348	60	87	70	7668	70
Јули	1172	101802	9	3	10201	20	471	20	118	40	10790	80
Август	1243	111585	33	15	11239	50	506	80	129	10	11875	40
Септембар	1426	125858	185	148	13103	80	637	—	175	90	13916	70
Свега	11689	847990	420	351	85990	—	4829	80	1246	—	92065	80

Из контролног оделења Суда општине града Београда 15. Октобра 1893 године.

О ВОДИ ИЗ БЕОГРАДСКИХ ВОДОВОДА.

АНАЛИЗЕ БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ, КОЈЕ СУ У ДРЖАВНОЈ ХЕМИЈСКОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ ПРОШЛОГА МЕСЕЦА И ТО

од 21. Септем. до 21. Октом. об. г. извршене.

Број.	КОЈА ВОДА:	Када је узета проба:	Када је анализана:	Температура воде:	Температура ваздуха и време:	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА:												Немачких степена:	Број бактерија у 1 cm ³	НАПОМЕНЕ:
						чврстих материја, суше-них на 100-110°С	укупног калцијума материја	хлора Cl ₂	азотне ки-селине N ₂ O ₅	азотне ки-селине N ₂ O ₃	амонијак NH ₃	Амонијум-апон.	силицијум-диоксида SiO ₂	оксида про-кфа и вал-минијума Fe ₂ O ₃ Al ₂ O ₃	оксида про-кфа Fe ₂ O ₃	креча CaO	магнезије MgO			
1.	I. Нов водовод: Чесма код 2 бела гудуба	25 IX	25 IX	16.5	ведро 23.	0.532.	0.001.	0.020.	0.025.	0	0	0	0.0005.							
2.	" " деле Катарине	27 IX	27 IX	16.2	ведро 23.0	0.537.	0.0015.	0.026.	0.003.	0	0		0.0021.							
3.	" " терзијска велика	27 IX	27 IX	15.5	ведро 23.0	0.532.	0.001.	0.0196.	0.0026.	0	0		0.00085.							
4.	" " на Кааимедану	27 IX	27 IX	16.75	ведро 23.0	0.538.	0.001.	0.0198.	0.0028.	0	0		0.00092.							
5.	Главни бунар у Макишу	30 IX	30 IX	14.5	ведро 24	0.540.	0.002.	0.022.	0.002.	0	једна прим. трагове		0.0027.							
6.	Чесма у Макишу	30 IX	30 IX	14.6	ведро 24	0.540.	0.0018.	0.019.	0.0025.	0	једна прим. трагова		0.0011.					0.025.		
7.	" " у сврској мали	18 X	18 X	15.5	ведро 18.0	0.538.	0.0028.	0.020.	0.0023.	0	0									
1.	Стари вар. водовод: чесма у Сврајев. улици	25 IX	25 IX	15.5	ведро 23	0.333.	0.005.	0.00.	0.008.	0	0									
2.	" " код цветнога трг.	14 X	14 X	13.0	ведро 20	0.327.	0.0012.	0.005.	0.008.	0	0									
3.	" " саборне цркве	18 X	18 X	14.5	ведро 18.0	0.342.	0.002.	0.0055.	0.0082.	0	0									
4.	" " дома сирот. деце	18 X	18 X	14.5	ведро 18.0	0.345.	0.002.	0.0054.	0.008.	0	0									
5.	" " цвет. трга	20 X	20 X	14.5	ведро 18.0	0.346.	0.0016.	0.0053.	0.0085.	0	0		0.015.	0.002.	0.102.	0.054.		17.7.		
1.	Вишњидерски водов. чесма код државне бол	25 IX	25 IX	17.0	ведро 23.	0.325.	0.0006.	0.005.	0.007.	0	0									
2.	" " св. савс. дома	19 X	19 X	15.5	ведро 20.	0.355.	0.001.	0.0062.	0.0068.	0	0									
1.	Римски водовод: чесма I.	25 X	25 X	16.5	ведро 23.0	0.310.	0.0004.	0.006	0.010	0	0									
2.	" "	14 X	14 X	14.0	ведро 21.0	0.306	0.001	0.0054.	0.010	0	0									
3.	" " II.	19 X	19 X	13.5	ведро 18.0	0.34	0.0015.	0.0065.	0.011	0	0									

Др. А. Зета, општински хемичар

Др. Марко Т. Јево, државни хемичар.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто се није могла држати одређе- на лицитација 20 овог месеца, за давање под закуп меса од бобичавих свиња ко- је се кољу на општинској кланици, с тога што није имало довољно лцитаната, — то ће суд општине града Београда, за давање под закуп истог права, држати дру- гу јавну лицитацију на дан 3-ег Новембра тек. год. од 2—5 сахати по подне у кан- целарији рачуноводства свог.

Кауцију полажу српск грађани 50- дин. а страни дупло.

Погодбе о овоме закупу могу се виде- ти сваког дана у канцеларији рачуновод- ства овог суда.

Ко жели ово право узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

СБр. 17172. — Од суда општине гра- да Београда, 21 Октобра 1893 год. у Бе- ограду.

VII. На дан 1. Новембра од 8—12 сах. пре подне, — за давање под закуп плаца општинског више чесме „квацине Љубице“.

VIII. На дан 1. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп II. пећине у таш-мајдану.

IX. На дан 2. Новембра од 2—5 сах. по подне, — за давање под закуп чистиња пијаца у вар. Београду.

Погодбе о овим закупима могу се сва- ког радног дана видети у канцеларији ра- чуноводства.

Ко жели ма шта од овде изложених права узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира, пошто положи прописану кауцију.

СБр. 12.755 — Из канцеларије суда опш. града Београда, 14. Августа 1893 год. у Београду.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У свима књижарама може се добити нова књига

НА ПОСЛЕДЊОЈ СТАНИЦИ

ПРИЧЕ И НОВЕЛЕ ИЗ ЛУДНИЦЕ

НАПИСАО

Р. Ј. КРОНБАУЕР

ИЛУСТРОВАО

В. ОЛИВА

I Гавран, II Мајка, III На прагу живота,
IV Снежне јагоде

Еlegantно издање са 17 слика цена 1 дин.
Београд. Књижара В. Валожића.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:20 д.
- б) За неуздан шпархерд 0:20 д.
- в) За узидан „ 0:40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у го- стионици 0:50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0:20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . 0:10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по ме- тра уједно са пећима 0:10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по ме- тра уједно са више пећи 0:20 д.
- з) За нађење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0:75 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10— д.
- б) Од акова 0:50 д

III. Посетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 55:52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998:39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099:32 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684:57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12:90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24:90 д.
- в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36:90 д.
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72:90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савањски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0:25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0:70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1:50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0:20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0:60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА
ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
Од 20. Октобра до 28. Октобра 1893. год.

КИЛО-ГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	Ц Е Н А			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
3.363	Арпаџиња	22		20	
	Брашна кукурузна				
	„ пшенична				
	Вина бела (од лит.)				
20.200	„ црна „ „	60		50	
1930	Волова	45		40	
	Вуне не пране				
	„ пране				
35 860	Грожђа	80		50	
1.349	Дуња	30		10	
71050	Јабuka	15		10	
129119	Јечма	10		9 50	
3.430	Кајмака	140		110	
	Кожа воловских				
	„ јагњећих				
2320	„ овчијих				
10708	Коре брезове	12		11	
	Крава				
51350	Креча	4		3 50	
20950	Кромпира	10		7	
	Крупника				
6914	Крушака	15		9	
73194	Кукуруза нова	7 50		6	
	Купуса				
	Лоја нетопљеног				
	„ топљеног				
1420	Лука аршламе	15		10	
44	„ бела	45		40	
14993	„ црна	25		15	
	Масла				
538	Масли	120		110	
14816	Меда	50		40	
	Оваца				
386183	Овса	11 50		10 50	
60502	Ораја	40		35	
10008	Пасуља	12		10	
	Пекмеза				
	Просе				
425178	Пшенице	11 40		10 50	
48018	Ражи	8 50		8 20	
	Рак. комов. (од лит.)				
	„ „ меке „				
	„ шљив. љуте „				
21548	„ „ меке „	55		35	
22800	Свиња дебелих	75		70	
	„ средњих				
51580	Сена	5		4	
651	Сира	120		60	
820	Сламе	3		2	
	Слапине				
	Сочива				
458	Угљена дрвеног	8		7	
386800	„ каменог	3		2 50	
414	Шишарке	25		24	
	Шљива сирових				
802955	„ сувих о. год.	30		12	
10000	простог камена				
11050	мекиње				
12708	ситнице				
47069	воће разно				